

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	2015898644
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2015898644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 19. augusta 2015 trestnej veci odsúdeného V. C. , o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia pre zločin vraždy podľa § 75 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 3/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. o d v o l a n i e odsúdeného V. C. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave 9. apríla 2015 rozsudkom, sp. zn. 6 Ntc 3/2015, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 549/2011 Z.z.) uznal rozsudok Krajského súdu Korneuburg zo 16. mája 2014, sp. zn. 703 Hv 1/13t, v spojení s rozsudkom Vrechného Krajského súdu vo Viedni z 29. augusta 2014, sp. zn. 19 Bs 188/14g, vo vzťahu k osobe V. C., nar. X. K. XXXX v Z. C., trvale bytom X. B. XX, Slovenská republika, t.č. v Ústave na výkon trestu v Leopoldove, ktorým bol uznaný za vinného v bodoch I. 1 a 2/ zo zločinu vraždy podľa § 75 Trestného zákonníka, v bode II. zo zločinu lúpeže podľa §§ 142 ods. 1, 143, druhý prípad Trestného zákonníka a odsúdený na doživotný trest odňatia slobody a súčasne nariadil vykonať doživotný trest na území Slovenskej republiky so zaradením do ústavu na s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Rozsudok (doručený odsúdenému, prokuratúre a ministerstvu spravodlivosti 6, 5 a 7. mája 2015) napadol odsúdený odvolaním 10. mája 2015. Nesúhlasí s tým, aby doživotný trest vykonával na Slovensku. Rozsudkom boli porušené zákonné podmienky a ľudské práva. Žiada jeho vykonanie v Rakúsku, pričom to uplatnil už v Rakúsku.

Prokurátor a minister spravodlivosti sa nevyjadrili k odvolaniu.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por.

správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva. V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z.z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky 26. februára 2015 podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. predložilo osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 703 Hv 1/13t-332 zo 17. februára 2015 spolu s oznámením pre odsúdenú osobu a s rozhodnutím Krajského súdu Korneuburg č. 703 Hv 1/13t-316 zo 16. mája 2014 v spojení s rozsudkom Vrchného Krajského súdu vo Viedni č. 19 Bs 188/14g z 29. augusta 2014, na základe ktorého si má menovaný vykonať doživotný trest odňatia slobody. Súčasne v zmysle § 13 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. krajskému súdu oznámilo, že nemá informáciu o inom inštitúte právneho styku s cudzinou v súvislosti s menovaným, ktorý by mohol mať vplyv na rozhodnutie súdu podľa § 13 ods. 1 uvedeného zákona.

Podľa § 518 ods. 1 Tr. por. návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora na neverejnom zasadnutí. V zmysle odseku 3 § 518 Tr. por. krajský súd rozhoduje rozsudkom, ktorý sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti.

V zmysle zák. č. 549/2011 Z.z.

§ 4 ods. 1 písm. c/ rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

§ 12 ods. 1 na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody.... O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

§ 13 ods. 1, 2 o žiadosti príslušného orgánu členského štátu o udelenie súhlasu s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon do Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 1 písm. c) rozhoduje súd príslušný v zmysle § 12 ods. 1. Súd pri rozhodovaní zohľadní najmä vhodnosť a účelnosť takého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo zaistenie úspešnosti jeho liečby s prihliadnutím na preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby na území Slovenskej republiky, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestu na území Slovenskej republiky. Pred prijatím rozhodnutia podľa odseku 1 si súd vyžiada stanovisko ministerstva.

§ 15 ods. 1, 4 súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom. Rozhodnutie podľa odseku 1 sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a obhajcovi, ak bol obhajca zvolený.

§ 17 ods. 1, 4 ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.... Súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Krajská prokuratura v Trnave 25. marca 2015 vyjadrila súhlas s uznaním a vykonaním rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom vrchného krajského súdu. Odsúdený 4. mája 2015 žiadal, aby trest doživotia vykonával v Rakúsku.

O návrhu ministerstva spravodlivosti krajský súd 9. apríla 2015 na neverejnom zasadnutí rozhodol. Rešpektoval zákonné podmienky týkajúce sa výkonu rozhodnutí vo vzťahu k cudzine upravené v tretej hlave prvého oddielu Trestného poriadku.

Odsúdenému zákon nepriznáva právo zúčastniť sa konania o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia pred krajským súdom a ani v konaní pred najvyšším súdom, ktorý preskúmaval jeho odvolanie. Konanie pred krajským súdom bolo vykonané v súlade so zákonom a k porušeniu práv odsúdeného nedošlo.

Z osvedčenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky najvyšší súd konštatuje, že odsúdenou osobou na trest odňatia slobody na doživotie je občan slovenskej národnosti V. C., nar. X. K. XXXX v Z. C., s posledným známym pobytom Leopoldov, Slovensko. Odsúdený bol za dva skutky kvalifikované v bodoch I. 1 a 2/ ako zločin vraždy a v bode II. ako zločin ťažkej lúpeže, ktorých sa dopustil 12. decembra 2011 v Obersiebenbrunn v Rakúskej republike tak, že

I. usmrtil iné osoby, konkrétne

1. S. Y. tým, že ho sotil, v dôsledku čoho spadol, a následne mu kombinovanými kliešťami udelil silný úder do hlavy, v dôsledku čoho utrpel kraniocerebrálne poranenie v spojení s impresívnou zlomeninou lebkovej klenby, s viacerými pomliaždeninami mozgovej kôry, s krvácaním do lebečnej dutiny a do komorovej sústavy mozgu a so vzdušnou embóliou srdca, a tak v dôsledku týchto zranení zomrel na ochrnutie dýchania a mozgovú obrnu,

2. H. Y. tým, že jej nožom spôsobil 19 bodno - rezných zranení lebky, šesť bodných zranení v oblasti krku a jedno bodné poranenie hrudníka, čo viedlo k pretrhnutiu krčnej tepny a hrdlovej žily ako aj k otvoreniu lebečnej dutiny a k poškodeniu mozgu, a tak v dôsledku týchto zranení zomrela na vykrvácanie a zlyhanie kardiovaskulárneho obehu,

II. použil násilie proti H. a S. Y., aby im vzal cudzie hnutelné veci konkrétne obrúčky, jeden ďalší prsteň, rôzne retiazky na krk, náramky, jeden náhrdelník, zlaté a strieborné mince, náušnice, jednu fúkaciu harmoniku, jeden ručný vozík, rôzne šatstvo a jeden mobilný telefón značky Samsung, IMEI 358054035805320, tak urobil so zámerom sa privlastnením týchto vecí protiprávne obohatiť a to tak, že H. a S. Y. usmrtil konaním, ktoré je bližšie opísané pod bodmi I. 1. a 2. A v ich dome si privlastnil uvedené cenné predmety.

V osvedčení pod bodom 2 (strana 7) je označené okienko „vražda“ a preto v súlade s § 4 ods. 2, 3 písm. n/ zák. č. 549/2011 Z.z. súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Odsúdený sa zúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o odsúdení na doživotný trest odňatia slobody. K obmedzeniu osobnej slobody odsúdeného došlo 16. decembra 2014 a trvalo celkovo 175 dní.

Z oznámenia pre odsúdenú osobu vyplýva, že prispôsobenie trestu príslušným orgánom Slovenskej republiky (vykonávacieho štátu) možno vykonať, len ak je z hľadiska dĺžky alebo druhu tento trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu. Prispôsobený trest nesmie sprísniť trest vynesenej v Rakúskej republike (štáte pôvodu) z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky.

Krajský súd vydal rozsudok v súlade so zákonom. Nedošlo k sprísneniu sankcie oproti rozsudku vydanému súdmi Rakúskej republiky. Správne rozhodol aj o zaradení odsúdeného pre výkon uloženého trestu doživotia. V danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre takýto postup.

Najvyšší súd sa stotožnil s vecnou správnosťou rozhodnutia krajského súdu, avšak bolo potrebné dôvody tohto rozhodnutia doplniť relevantnými skutočnosťami.

Odsúdený má trvalé bydlisko v Slovenskej republike v obci X. B. XX, okres Z. C.. V súčasnosti je vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 25 rokov s maximálnym stupňom stráženia v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, ktorý mu bol právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24. októbra 2013, sp. zn. 6 T 66/2013, ktorý začal vykonávať 24. októbra 2013 a predpokladaný koniec trestu pripadá na 21. apríla 2038.

V zmysle § 6 ods. 1, 2, 3 zák. č. 549/2011 Z. z.

Súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a

a) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt alebo má na jeho území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody,

b) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu, nemá v ňom obvyklý pobyt, ale po prepustení z výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody uloženej v rozhodnutí má byť vyhostený na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní do tohto členského štátu, alebo

c) príslušný orgán tohto členského štátu s prevzatím výkonu rozhodnutia súhlasí, ak nejde o prípady uvedené v písmene a) alebo písmene b).

Súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu z dôvodu vhodnosti a účelnosti takého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby. Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu aj na základe návrhu odsúdeného alebo príslušného orgánu vykonávajúceho štátu; súd týmto návrhom nie je viazaný.

Súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu

a) podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b),

b) do ktorého odsúdený ušiel alebo sa inak vrátil z dôvodu trestného stíhania vedeného proti nemu alebo odsúdenia v Slovenskej republike.

Súhlas odsúdeného s vykonávaním uloženého trestu odňatia slobody na doživotie v Slovenskej republike nebol potrebný. V tomto smere vyjadrenie odsúdeného je nepodstatné a preto súd pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho súdneho rozhodnutia nebol oprávnený k nemu prihliadať.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.